HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea extinsă)

8 iulie 2020*

„Sănătate publică – Norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman – Modificarea listelor unităților din țările terțe din care este autorizat importul anumitor produse de origine animală, în ceea ce privește anumite unități din Brazilia – Articolul 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 854/2004 – Comitologie – Obligația de motivare – Dreptul la apărare – Competențe ale Comisiei – Egalitate de tratament – Proporționalitate”

În cauza T-429/18,

BRF SA, cu sediul în Itajaí (Brazilia),

SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, cu sediul în Itajaí,

reprezentate de D. Arts și de G. van Thuyne, avocați,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Lewis, de B. Eggers și de B. Hofstötter, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2018/700 al Comisiei din 8 mai 2018 de modificare a listelor unităților din țările terțe din care este autorizat importul anumitor produse de origine animală, în ceea ce privește anumite unități din Brazilia (JO 2018, L 118, p. 1),

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă),

compus din domnii D. Gratsias (raportor), președinte, S. Frimodt Nielsen, J. Schwarcz și V. Valančius și doamna R. Frendo, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 21 ianuarie 2020,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

Hotărâre

Istoricul cauzei

1 Reclamantele, BRF SA și SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA, fac parte din grupul BRF capital, care este integrat vertical și activ în producția și în distribuția cărnii, inclusiv a cărnii de pasăre, în peste 150 de țări. În anul 2017, grupul menționat a exportat, prin intermediul reclamantelor, 152 107 tone de carne de pasăre din Brazilia pe piața Uniunii Europene, ceea ce reprezintă aproximativ 38 % din importurile totale din această țară pentru anul respectiv.

2 Zece unități care aparțin primei reclamante și două unități care aparțin celei de a doua reclamante, în calitate de întreprinderi exportatoare de carne și de produse din carne, inclusiv carne de pasăre, pe piața Uniunii, figurau pe listele întocmite în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 854/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 de stabilire a normelor specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală destinate consumului uman (JO 2004, L 139, p. 206, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 132). Listele în cauză includ unitățile ale căror produse de origine animală pot fi importate în Uniune.

3 La 21 februarie 2018, Comisia Europeană a prezentat spre avizare Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale (denumit în continuare „Comitetul permanent”), în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004, un proiect de regulament de punere în aplicare privind eliminarea anumitor unități din țări terțe de pe lista unităților din care pot fi importate produse de origine animală în Uniune. Toate unitățile în cauză erau situate în Brazilia.

4 La 10 aprilie 2018, Comisia a prezentat Comitetului permanent o primă versiune modificată a proiectului de regulament de punere în aplicare menționat la punctul 3 de mai sus. La 19 aprilie 2018, Comisia a prezentat o a doua versiune modificată a proiectului menționat. Comitetul menționat a discutat despre acesta în cadrul reuniunii sale din 19 aprilie 2018 și a emis avizul său pozitiv în aceeași zi.

5 La 8 mai 2018, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/700 de modificare a listelor unităților din țările terțe din care este autorizat importul anumitor produse de origine animală, în ceea ce privește anumite unități din Brazilia (JO 2018, L 118, p. 1, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare contestat”).

6 În temeiul regulamentului de punere în aplicare contestat, un anumit număr de unități braziliene, printre care cele douăsprezece unități care aparțin reclamantelor menționate la punctul 2 de mai sus, au fost eliminate de pe listele în cauză.

7 Din considerentele (4)-(6) ale regulamentului de punere în aplicare contestat reiese că decizia de eliminare a unităților menționate de pe aceste liste se întemeiază pe notificarea, prin intermediul Sistemului de alertă rapidă (denumit în continuare „RASFF”), a unui „număr semnificativ de cazuri grave și repetate” de nerespectare a cerințelor Uniunii, ca urmare a prezenței salmonelei în carnea de pasăre și în preparatele din carne de pasăre care provin din aceste unități. În plus, autoritățile braziliene nu ar fi luat măsurile necesare pentru a remedia deficiențele identificate, astfel încât nu s-ar mai putea considera că aceste autorități oferă garanțiile necesare cu privire la respectarea normelor privind sănătatea publică în ceea ce privește importul produselor în cauză.

8 Pe de altă parte, din informațiile furnizate de autoritățile braziliene ar reieși că, în luna martie a anului 2018, au fost constatate cazuri de fraudă în Brazilia, în ceea ce privește certificarea de laborator pentru carnea și produsele din carne exportate în Uniune. Anchetele aferente ar fi indicat că nu existau, în ceea ce privește unitățile care aparțin reclamantelor, garanții suficiente privind respectarea cerințelor Uniunii.

Procedura și concluziile părților

9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 13 iulie 2018, reclamantele au introdus prezenta acțiune. Memoriul în apărare, replica și duplica au fost depuse la 28 septembrie 2018, la 22 noiembrie 2018 și, respectiv, la 7 ianuarie 2019.

10 Prin act separat, depus la grefa Tribunalului la 13 iulie 2018 și înregistrat sub numărul de cauză T-429/18 R, reclamantele au introdus o cerere de suspendare a executării regulamentului de punere în aplicare contestat.

11 Prin scrisoarea din 9 ianuarie 2019, părțile au fost informate cu privire la închiderea fazei scrise a procedurii și la posibilitatea lor de a solicita organizarea unei ședințe în condițiile prevăzute la articolul 106 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. Prin scrisoarea din 30 ianuarie 2019, reclamantele au solicitat organizarea unei ședințe.

12 Prin Ordonanța din 13 februarie 2019, BRF și SHB Comércio e Indústria de Alimentos/Comisia (T-429/18 R, nepublicată, EU:T:2019:98), președintele Tribunalului a respins cererea de suspendare a executării regulamentului de punere în aplicare contestat și s-a dispus soluționarea cererii privind cheltuielile de judecată odată cu fondul.

13 Întrucât doi membri ai Camerei a cincea au fost împiedicați să participe la ședință, au fost desemnați alți doi judecători pentru a întregi completul de judecată.

14 La propunerea Camerei a cincea, Tribunalul a decis, în temeiul articolului 28 din Regulamentul de procedură, să trimită cauza în fața unui complet de judecată extins.

15 În cadrul măsurilor de organizare a procedurii, adoptate la 29 ianuarie, la 12 septembrie și la 21 noiembrie 2019, Tribunalul a solicitat părților să răspundă la o serie de întrebări și să prezinte anumite documente. Părțile au dat curs acestor solicitări în termenele stabilite.

16 Ședința de audiere a pledoariilor a avut loc la 21 ianuarie 2020.

17 Reclamantele solicită Tribunalului:

– anularea regulamentului de punere în aplicare contestat în integralitatea sa sau, cu titlu subsidiar, în măsura în care privește unitățile care le aparțin;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

18 Comisia solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

19 În susținerea acțiunii lor, reclamantele invocă șase motive întemeiate pe:

– o încălcare a obligației de motivare;

– o încălcare a dreptului lor la apărare;

– o încălcare a articolului 12 alineatul (2) și alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004;

– o încălcare a principiului nediscriminării;

– o încălcare a principiului proporționalității;

– o încălcare a articolului 291 alineatul (3) TFUE și a articolelor 3, 10 și 11 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO 2011, L 55, p. 13).

20 Pe lângă faptul că Comisia contestă temeinicia tuturor acestor motive, ea arată că reclamantele nu pot solicita anularea regulamentului de punere în aplicare contestat în integralitatea sa, pentru motivul că, cu excepția celor douăsprezece unități care aparțin reclamantelor, acest regulament are ca obiect eliminarea de pe listele întocmite în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 854/2004 a altor opt unități care nu sunt legate de reclamante.

21 Prin urmare, trebuie să se stabilească în ce măsură reclamantele au calitate procesuală activă pentru exercitarea acțiunii în anularea regulamentului de punere în aplicare contestat.

Cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantelor

22 Pentru a se pronunța cu privire la calitatea procesuală activă a reclamantelor, trebuie să se aprecieze, cu titlu introductiv, natura regulamentului de punere în aplicare contestat. Această apreciere necesită o expunere a contextului în care este adoptat un regulament de punere în aplicare de acest tip.

23 În această privință, trebuie să se arate că, potrivit articolului 1 alineatul (1), Regulamentul nr. 854/2004 stabilește norme specifice de organizare a controalelor oficiale privind produsele de origine animală. Astfel, capitolul II din regulamentul menționat, care cuprinde articolele 3-8, este consacrat controalelor oficiale privind unitățile situate în interiorul Uniunii, în timp ce capitolul III din acesta, care cuprinde articolele 10-15, este consacrat procedurilor referitoare la importuri.

24 În ceea ce privește procedurile referitoare la importuri, articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 854/2004 prevede că produsele de origine animală sunt importate numai dintr-o țară terță sau dintr-o parte a unei țări terțe înscrise într-o listă întocmită și actualizată de Comisie în temeiul unui act de punere în aplicare adoptat în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din același regulament.

25 Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o țară terță pentru a figura pe o astfel de listă sunt stabilite la alineatele (2)-(4) ale articolului 11 din Regulamentul nr. 854/2004, astfel cum au fost modificate în temeiul articolului 60 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO 2004, L 165, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 58, p. 216), care fac trimitere la articolele 46 și 48 din acest din urmă regulament.

26 Aceste condiții privesc în principal oferirea, din partea autorităților competente ale țării terțe, a unor garanții suficiente privind conformitatea sau echivalența dispozițiilor din legislația lor națională în raport cu legislația Uniunii privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală. În acest context, se ține seama de asemenea de legislația țării terțe privind, printre altele, produsele de origine animală, utilizarea medicamentelor de uz veterinar, prepararea și utilizarea furajelor și condițiile de igienă. În acest scop, Comisia poate efectua controale oficiale în țările terțe. Aceste controale privesc, printre altele, legislația țării terțe, organizarea, competențele și gradul de independență a autorităților competente, formarea personalului, resursele lor, eficacitatea funcționării lor și, în sfârșit, asigurările pe care țara terță le poate da privind conformitatea sau echivalența în raport cu cerințele dreptului Uniunii.

27 În această privință, trebuie să se arate de asemenea că Brazilia figurează, în primul rând, în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 798/2008 al Comisiei din 8 august 2008 de stabilire a unei liste a țărilor terțe, teritoriilor, zonelor sau compartimentelor din care pot fi importate în Comunitate și pot tranzita Comunitatea păsările de curte și produsele de pasăre, precum și a cerințelor de certificare sanitar-veterinară (JO 2008, L 226, p. 1) și, în al doilea rând, în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 206/2010 al Comisiei din 12 martie 2010 de stabilire a unor liste de țări terțe, teritorii sau părți ale acestora autorizate să introducă în Uniunea Europeană anumite animale și carne proaspătă, precum și a cerințelor de certificare sanitar-veterinară (JO 2010, L 73, p. 1). Aceste regulamente au fost adoptate, printre altele, în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 854/2004.

28 Totuși, această înscriere a Braziliei nu este suficientă pentru importul de produse de origine animală din această țară pe teritoriul Uniunii. Astfel, articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul nr. 854/2004 prevede că, cu excepția situațiilor speciale prevăzute de aceeași dispoziție, produsele de origine animală pot fi importate în Uniune numai în cazul în care au fost expediate din unități înscrise în liste întocmite și actualizate în acest scop de autoritățile țării terțe respective, în cazul în care au fost obținute sau preparate în astfel de unități.

29 Condițiile înscrierii unei unități în una dintre listele menționate la punctul 28 de mai sus sunt enunțate la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004. În special, potrivit acestei dispoziții, o unitate poate fi înscrisă într-o astfel de listă numai în cazul în care autoritatea competentă din țara terță de origine oferă garanții:

– că respectiva unitate, precum și orice unitate care manipulează materii prime de origine animală utilizate la fabricarea produselor de origine animală în cauză respectă cerințele relevante ale Uniunii sau pe cele care au fost definite ca echivalente cu aceste cerințe cu ocazia luării deciziei de a se adăuga această țară terță pe lista pertinentă în conformitate cu articolul 11;

– că un serviciu oficial de inspecție din această țară supraveghează unitățile și pune la dispoziția Comisiei, în cazul în care este necesar, toate informațiile relevante privind unitățile furnizoare de materii prime;

– că acest serviciu dispune de o putere efectivă pentru a împiedica unitățile să exporte în Uniune în cazul în care acestea nu respectă cerințele menționate la prima liniuță de mai sus.

30 În plus, potrivit articolului 12 alineatul (3) din Regulamentul nr. 854/2004, autoritățile competente din țările terțe înscrise în listele întocmite și actualizate de Comisie în conformitate cu articolul 11 din același regulament oferă garanții că listele cu unitățile menționate la articolul 12 alineatul (1) din acesta sunt întocmite, actualizate și comunicate Comisiei. Potrivit articolului 12 alineatul (5) din regulamentul menționat, Comisia adoptă dispozițiile necesare pentru ca versiunile actualizate ale tuturor listelor întocmite sau actualizate în conformitate cu același articol să fie accesibile publicului.

31 Rezultă că, în temeiul Regulamentului nr. 854/2004, importul de produse de origine animală pe teritoriul Uniunii necesită îndeplinirea a două condiții cumulative.

32 În primul rând, țara terță de origine a acestor produse trebuie să figureze pe o listă a țărilor pe care Comisia le consideră apte să furnizeze anumite garanții referitoare la sistemul lor normativ aferent produselor de origine animală. Această listă este întocmită și actualizată în temeiul unui act de punere în aplicare pe care Comisia îl adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004.

33 În al doilea rând, produsele în cauză trebuie să fie originare din unități care figurează pe o listă întocmită de autoritatea competentă din țara terță și în privința cărora aceasta oferă garanțiile specifice descrise la punctele 29 și 30 de mai sus.

34 Astfel, spre deosebire de listele cu țările din care sunt autorizate importurile anumitor produse de origine animală, listele privind unitățile exportatoare sunt întocmite și actualizate de autoritățile competente ale țărilor terțe, care le comunică Comisiei, aceasta din urmă având doar sarcina de a face aceste liste accesibile publicului.

35 Această repartizare a sarcinilor între Comisie și autoritățile competente ale țărilor terțe, astfel cum este stabilită prin Regulamentul nr. 854/2004, ar impune să fie prevăzută o măsură de salvgardare în vederea protecției sănătății publice în Uniune. Astfel, potrivit articolului 12 alineatul (4) litera (c) din același regulament, de fiecare dată când Comisia consideră că este necesar să modifice o listă a unităților întocmită de autoritățile unei țări terțe, ținând seama de anumite informații relevante, cum sunt rapoartele încheiate după inspecțiile Uniunii sau alertele RASFF instituit în acest scop în temeiul articolului 50 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO 2002, L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68), Comisia informează toate statele membre în această privință și înscrie problema pe ordinea de zi a următoarei ședințe a secțiunii competente a Comitetului permanent, pentru ca acesta să hotărască, dacă este cazul, în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004. Această procedură conduce la adoptarea unui act de punere în aplicare, precum regulamentul de punere în aplicare contestat, de modificare a listei unităților din țările terțe ale căror produse de origine animală pot fi importate în Uniune.

36 Articolul 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004 abilitează, așadar, Comisia să adopte un act de punere în aplicare în temeiul căruia sunt modificate listele întocmite de autoritățile competente ale țărilor terțe. Din cuprinsul punctului 29 de mai sus reiese că modificarea unei astfel de liste se poate dovedi necesară atunci când nu se mai poate considera că autoritatea competentă a țării terțe de origine oferă garanțiile descrise la articolul 12 alineatul (2) din regulamentul menționat în privința anumitor unități. În această privință, astfel cum susțin, de altfel, reclamantele în cadrul celui de al treilea motiv (a se vedea punctul 97 de mai jos), articolul 12 alineatul (4) din acest regulament nu prevede o evaluare de către Comisie a comportamentului individual al unităților vizate ca atare, ci doar o apreciere a fiabilității garanțiilor oferite în privința acestora de către autoritățile competente. Această fiabilitate poate fi pusă la îndoială ca urmare a deficiențelor observate în organizarea și în funcționarea autorităților menționate, dar și în lumina acțiunilor întreprinse de acestea atunci când trebuie să facă față unor cazuri de neconformitate, din partea unor unități individuale, cu cerințele prevăzute la articolul 12 alineatul (2) litera (a) din același regulament. Numai în măsura în care elementele referitoare la situația existentă în cadrul uneia sau mai multor unități sunt pertinente pentru aprecierea fiabilității garanțiilor de către autoritățile țării terțe, Comisia trebuie, dacă este cazul, să țină seama de acestea.

37 Trebuie de asemenea subliniat că, contrar celor susținute de reclamante (a se vedea punctul 92 de mai jos), unitățile care figurează pe lista unităților din țările terțe ale căror produse de origine animală pot fi importate în Uniune nu sunt beneficiare ale unui drept individual care le-ar fi fost conferit în temeiul unui act de drept al Uniunii și care ar avea ca obiect exportul produselor lor pe piața Uniunii. Astfel, pe de o parte, dreptul Uniunii prevede că exportul produselor de origine animală pe piața Uniunii este

condiționat de înscrierea țării terțe în cauză în lista prevăzută la articolul 11 din Regulamentul nr. 854/2004. Pe de altă parte, înscrierea unor unități care aparțin reclamantelor în listele prevăzute la articolul 12 din același regulament nu este efectuată de o instituție, de un organ sau de un organism al Uniunii, ci numai de autoritățile din țara terță în cauză, iar aceasta exclusiv în scopul funcționării sistemului de garanții menționat la punctele 23-34 de mai sus, în ceea ce privește în special cea de a doua componentă a acestuia descrisă la punctele 28-30, 33 și 34 de mai sus.

38 Astfel, un act de punere în aplicare precum regulamentul de punere în aplicare contestat, în temeiul căruia Comisia procedează la eliminarea anumitor unități de pe listele întocmite de autoritățile competente ale unei țări terțe, nu constituie o serie de acte individuale având ca obiect revocarea unui drept pretins conferit acestor unități. Actul de punere în aplicare în discuție modifică astfel a doua dintre cele două condiții pe care trebuie să le îndeplinească, așa cum s-a arătat la punctul 33 de mai sus, orice lot de produse de origine animală exportat pe piața Uniunii, și anume cea care privește garanțiile oferite de autoritățile din țara terță de origine referitoare la aplicarea efectivă a legislației relevante a acesteia din urmă. Având acest obiect, regulamentul de punere în aplicare contestat stabilește regula potrivit căreia nu mai este permis importul pe piața Uniunii al produselor de origine animală din unitățile vizate de acesta. Această regulă se aplică tuturor operatorilor economici care ar putea fi interesați de importul unor astfel de produse din aceste unități, dar și autorităților vamale ale statelor membre ale Uniunii, astfel încât regulamentul de punere în aplicare contestat are o aplicabilitate generală (a se vedea prin analogie Hotărârea din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctul 73).

39 În acest context, trebuie să se stabilească, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, dacă și în ce măsură regulamentul de punere în aplicare contestat le privește direct și, dacă este cazul, individual pe reclamante.

40 Potrivit unei jurisprudențe constante, condiția potrivit căreia actul care face obiectul acțiunii trebuie să privească direct o persoană fizică sau juridică, astfel cum este prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, impune ca două criterii să fie îndeplinite cumulativ, și anume ca măsura contestată, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctul 42 și jurisprudența citată).

41 În această privință, trebuie să se constate că, numai în temeiul regulamentului de punere în aplicare contestat, produsele din unitățile care figurează în anexa la acesta nu mai îndeplinesc a doua condiție care trebuie respectată pentru ca ele să fie exportate pe piața Uniunii (a se vedea punctele 28-30, 33 și 34 de mai sus). Astfel, regulamentul de punere în aplicare menționat produce în mod direct efecte asupra situației juridice a reclamantelor în măsura în care exclude *ipso iure* orice import de produse de origine animală din unități care figurează în anexa la acesta și care aparțin reclamantelor. Pe de altă parte, el nu lasă nicio putere de apreciere autorităților vamale ale statelor membre destinatare ale acestuia, însărcinate cu aplicarea sa, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare.

42 Cu toate acestea, este evident că situația juridică a reclamantelor este afectată numai în măsura în care regulamentul de punere în aplicare contestat are ca obiect eliminarea de pe listele întocmite în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul nr. 854/2004 a unităților care le aparțin. Prin urmare, reclamantele sunt afectate în mod direct de acest regulament de punere în aplicare numai în ceea ce privește aceste din urmă unități.

43 De altfel, în calitate de act fără caracter legislativ cu aplicabilitate generală, regulamentul de punere în aplicare contestat constituie un act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 noiembrie 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Comisia, C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, punctele 23-28 și jurisprudența citată).

44 În consecință, problema dacă, spre a li se recunoaște calitatea procesuală activă pentru exercitarea acțiunii în anulare a regulamentului de punere în aplicare contestat, este necesar ca reclamantele să fie vizate în mod individual de acesta depinde de aspectul dacă el presupune măsuri de executare în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

45 În această privință, trebuie să se arate că, astfel cum s-a expus la punctul 41 de mai sus, regulamentul de punere în aplicare contestat exclude *ipso iure* orice import de produse de origine animală din unități care figurează în anexa la acesta, dintre care douăsprezece aparțin reclamantelor. Rezultă că nu este necesară nicio măsură de executare din partea autorităților Uniunii sau a statelor membre pentru ca acest regulament de punere în aplicare să își producă efectele. În acest context, ar putea fi considerat o măsură de executare, în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, numai un act adoptat de autoritățile vamale ale unui stat membru prin care se refuză punerea în liberă circulație pe piața Uniunii a produselor de origine animală din unitățile care aparțin reclamantelor și care figurează în anexa la regulamentul de punere în aplicare în discuție.

46 Or, adoptarea unui asemenea act nu ține de funcționarea obișnuită a sistemului instituit prin normele aplicabile. Astfel, din articolul 12 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004 reiese că, de la înscrierea unei țări terțe în lista prevăzută la articolul 11 din același regulament, autoritățile competente din această țară terță trebuie să blocheze, deja la vama țării de origine, orice lot destinat exportului pe această piață care provine de la o unitate care nu figurează pe lista unităților autorizate să exporte produse de origine animală pe piața Uniunii.

47 Prin urmare, un scenariu ipotetic potrivit căruia, în pofida adoptării regulamentului de punere în aplicare contestat, ar ajunge la frontiera Uniunii un lot ce provine de la o unitate care aparține reclamantelor și care a fost eliminată de pe listele în litigiu ar fi întemeiat pe premisa că reclamantele vor încerca, cu concursul autorităților braziliene, să încalce regulamentul de punere în aplicare contestat prin punerea în aplicare a unor practici de eludare. Or, o asemenea premisă nu poate fi luată în considerare în vederea aprecierii privind existența unor măsuri de executare a unui act normativ în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, astfel cum dispoziția menționată a fost modificată prin Tratatul de la Lisabona. Așadar, această dispoziție urmărește în special să permită unei persoane fizice sau juridice să formuleze o acțiune împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare, evitând astfel situațiile în care o asemenea persoană ar trebui să încalce legea pentru a avea acces la instanță (Hotărârea din 6 iunie 2013, T&L Sugars și Sidul Açúcares/Comisia, T-279/11, EU:T:2013:299, punctul 58; a se vedea de asemenea în acest sens Ordonanța din 4 iunie 2012, Eurofer/Comisia, T-381/11, EU:T:2012:273, punctul 60).

48 Dacă, în pofida acestei analize, ar trebui să se considere că regulamentul de punere în aplicare contestat presupune măsuri de executare, ar fi necesar să se constate că, în orice caz, acest regulament le afectează individual pe reclamante în măsura în care este desemnată nominal, în anexa sa, fiecare dintre ele în calitate de proprietar al anumitor unități care sunt menționate în anexa respectivă. Astfel, în această măsură, regulamentul de punere în aplicare menționat aduce atingere reclamantelor ca urmare a unei calități care le este specifică și care le caracterizează în raport cu orice altă persoană, ca urmare a faptului că sunt proprietare ale anumitor unități care figurează în anexa la acesta și, din acest motiv, le individualizează într-un mod analog cu cel în care ar fi individualizat destinatarul unui asemenea act, în sensul Hotărârii din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia (25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

49 Rezultă că, după cum susține Comisia, acțiunea nu este admisibilă decât în măsura în care privește unitățile care aparțin reclamantelor. Partea admisibilă a acestei acțiuni coincide, așadar, cu cererea de anulare formulată cu titlu subsidiar, astfel încât este necesar să se examineze temeinicia acesteia.

Cu privire la fond

50 Este necesar să se examineze mai întâi al șaselea motiv.

Cu privire la al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 291 alineatul (3) TFUE și a articolelor 3, 10 și 11 din Regulamentul nr. 182/2011

51 Reclamantele arată că proiectul care a condus la adoptarea regulamentului de punere în aplicare contestat a fost înscris, spre avizare, pe ordinea de zi a Comitetului permanent din 19 aprilie 2018. Cu toate acestea, proiectul în discuție ar fi fost prezentat comitetului menționat în aceeași zi, cu încălcarea articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011, care ar prevedea un termen de cel puțin 14 zile între prezentarea proiectului de act de punere în aplicare și reuniunea comitetului respectiv. Acest termen ar constitui o normă fundamentală de procedură a cărei încălcare ar determina anularea regulamentului de punere în aplicare menționat. O asemenea încălcare ar fi repus de asemenea în discuție dreptul de control de care ar beneficia Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene în temeiul articolului 10 alineatul (4) și al articolului 11 din același regulament.

52 Trebuie amintit că, potrivit articolului 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004, atunci când Comisia sesizează Comitetul permanent cu privire la modificarea listei unităților ale căror produse de origine animală pot fi importate în Uniune, acest comitet hotărăște „în conformitate cu procedura menționată la articolul 19 alineatul (2)” din același regulament.

53 Potrivit articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004, în cazul în care se face trimitere la alineatul menționat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO 1999, L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

54 Decizia 1999/468 fusese adoptată în temeiul articolului 202 CE (devenit, după modificare, articolul 291 TFUE).

55 Potrivit articolului 291 alineatele (2) și (3) TFUE:

„(2) În cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă Comisiei competențe de executare sau, în cazuri speciale și temeinic justificate, precum și în cazurile prevăzute la articolele 24 și 26 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Consiliului.

(3) În înțelesul alineatului (2), Parlamentul European și Consiliul, hotărând prin regulamente, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, stabilesc, în prealabil, normele și principiile generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.”

56 În temeiul articolului 291 alineatul (3) TFUE, Parlamentul și Consiliul au adoptat Regulamentul nr. 182/2011, care a abrogat Decizia 1999/468.

57 Articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 182/2011 are următorul cuprins:

„Atunci când actele de bază adoptate înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament prevăd exercitarea competențelor de executare de către Comisie în conformitate cu Decizia [1999/468], se aplică următoarele reguli:

[…]

(c) în cazul în care actul de bază face trimitere la articolul 5 din Decizia [1999/468], se aplică procedura de examinare menționată la articolul 5 […]”

58 Pe de altă parte, potrivit articolului 13 alineatul (2) din Regulamentul nr. 182/2011, „[a]rticolele 3 și 9 din prezentul regulament se aplică tuturor comitetelor existente, în sensul alineatului (1)”.

59 Reiese din articolul 13 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 182/2011 coroborat cu dispozițiile Regulamentului nr. 854/2004 menționate la punctele 52 și 53 de mai sus că Comitetul permanent intervine în speță potrivit procedurii de examinare prevăzute la articolul 5 din același regulament.

60 În sfârșit, potrivit articolului 3 din Regulamentul nr. 182/2011, intitulat „Dispoziții comune”:

„(1) Dispozițiile comune prevăzute în prezentul articol se aplică tuturor procedurilor menționate la articolele 4-8.

[…]

(3) Președintele prezintă comitetului proiectul de act de punere în aplicare ce urmează să fie adoptat de către Comisie.

Cu excepția cazurilor justificate corespunzător, președintele convoacă o reuniune nu mai devreme de 14 zile de la data prezentării proiectului de act de punere în aplicare și a proiectului de ordine de zi a comitetului. Comitetul își dă avizul cu privire la proiectul de act de punere în aplicare într-un termen pe care președintele îl stabilește în funcție de urgența proiectului. Termenele sunt proporționale și permit membrilor comitetului să examineze din timp și în mod efectiv proiectul de act de punere în aplicare și de a-și exprima opiniile.

(4) Până la emiterea avizului comitetului, orice membru al comitetului poate propune modificări, iar președintele poate prezenta versiuni modificate ale proiectului de act de punere în aplicare.”

61 Trebuie să se arate că cerințele impuse la articolul 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011 constituie norme procedurale esențiale impuse de Tratatul FUE, care intră sub incidența normelor fundamentale de procedură aplicabile și a căror încălcare determină nulitatea actului vizat (Hotărârea din 20 septembrie 2017, Tilly-Sabco/Comisia, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punctul 114).

62 Întrucât articolul 291 alineatul (3) TFUE prevede în mod expres un control de către statele membre al exercitării de către Comisie a competențelor de executare care îi sunt conferite în temeiul alineatului (2) al acestui articol, trebuie să se considere că termenul de 14 zile, care poate fi redus în cazuri justificate, urmărește să asigure informarea guvernelor statelor membre, prin intermediul membrilor acestora în comitet, cu privire la propunerile Comisiei, astfel încât aceste guverne să poată, prin consultări interne și externe, să definească o poziție menită să protejeze, în cadrul Comitetului permanent, interesele fiecăruia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2017, Tilly-Sabco/Comisia, C-183/16 P, EU:C:2017:704, punctul 103).

63 În speță, din cuprinsul punctelor 212-214 din cererea introductivă reiese că reclamantele își întemeiază argumentația pe faptul că Comisia a prezentat Comitetului permanent proiectul care a condus la adoptarea regulamentului de punere în aplicare contestat la 19 aprilie 2018, și anume chiar în ziua reuniunii în cursul căreia acest comitet îl va examina, fără a respecta termenul de 14 zile prevăzut la articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 182/2011 (a se vedea punctul 60 de mai sus).

64 În această privință, din extrasele de registru ale Comitetului permanent prezentate de Comisie reiese că aceasta a prezentat comitetului menționat un proiect al regulamentului de punere în aplicare contestat la 21 februarie 2018 și că o primă versiune modificată a proiectului respectiv a fost prezentată la 10 aprilie 2018. Comisia adaugă că a doua versiune modificată a acestui proiect, prezentată acestui comitet la 19 aprilie 2018, nu privea decât o modificare suplimentară pur formală, referitoare la data intrării în vigoare a măsurilor propuse în a doua zi de la data publicării regulamentului de punere în aplicare menționat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în loc de a cincisprezecea zi, prevăzută anterior. Această versiune a faptelor este confirmată de documentele prezentate de Comisie la 30 ianuarie și la 13 decembrie 2019 în cadrul măsurilor de organizare a procedurii.

65 Or, trebuie amintit că, potrivit articolului 3 alineatul (4) din Regulamentul nr. 182/2011, până la emiterea avizului comitetului, președintele poate prezenta versiuni modificate ale proiectului de act de punere în aplicare (a se vedea punctul 60 de mai sus).

66 Rezultă că, contrar celor susținute de reclamante, nu poate fi constatată în speță nicio încălcare a articolului 3 alineatul (3) din Regulamentul nr. 182/2011.

67 În sfârșit, în măsura în care reclamantele întemeiază pretinsa încălcare a celorlalte dispoziții pe care le invocă, și anume a articolului 291 alineatul (3) TFUE și a articolelor 10 și 11 din Regulamentul nr. 182/2011, exclusiv pe nerespectarea termenului de 14 zile prevăzut doar la articolul 3 alineatul (3) din același regulament, nu poate fi constatată în speță nici vreo încălcare a celorlalte dispoziții invocate.

68 Rezultă că al șaselea motiv trebuie respins.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

69 Reclamantele susțin că, în cadrul obligației sale de motivare a regulamentului de punere în aplicare contestat, Comisia ar fi trebuit să expună motivele specifice pentru care consideră că fiecare dintre unitățile în cauză trebuia să fie eliminată de pe listele prevăzute la articolul 12 din Regulamentul nr. 854/2004. Or, în primul rând, potrivit considerentului (4) al acestuia, regulamentul de punere în aplicare menționat ar fi întemeiat pe existența unor alerte privind prezența salmonelei în carnea de pasăre și în preparatele din carne de pasăre care provin de la mai multe unități din Brazilia, fără a arăta însă care ar fi fost unitățile vizate. În plus, din anexa la acest regulament de punere în aplicare reiese că Comisia ar fi eliminat anumite unități care aparțin primei reclamante de pe lista unităților autorizate să importe carne de ungulate domestice și produse din carne, în timp ce considerentul (4) al aceluiași regulament de punere în aplicare nu ar privi acest tip de produse.

70 În al doilea rând, potrivit considerentului (5) al regulamentului de punere în aplicare contestat, autoritățile competente din Brazilia nu ar fi putut remedia deficiențele identificate, astfel încât nu ar exista suficiente garanții că unitățile la care se referă considerentul (4) al regulamentului menționat respectă cerințele Uniunii. Or, lipsa oricărei precizări cu privire la temeiul factual și juridic al acestei aprecieri și cu privire la identitatea unităților vizate ar constitui un viciu de motivare.

71 În al treilea rând, considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat ar cuprinde o contradicție prin referirea, în raport cu aceleași fapte, la cazuri de fraudă dovedită și la existența unor anchete în curs și nu ar permite să se înțeleagă de ce anchetele în discuție conduc mai degrabă la o pierdere a încrederii decât la o consolidare a acesteia. În plus, regulamentul de punere în aplicare în discuție nu ar conține nicio referire la faptele relevante în raport cu fiecare dintre unitățile vizate.

72 Trebuie amintit că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de temeiurile măsurii luate, iar instanței competente, să își exercite controlul. Cerința motivării trebuie apreciată în funcție de împrejurările cauzei, în special de conținutul actului, de natura motivelor invocate și de interesul de a primi explicații propriu destinatarilor actului sau altor persoane vizate în mod direct și individual de acesta. Nu este obligatoriu ca motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente, în măsura în care problema dacă motivarea unui act respectă condițiile impuse de articolul 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în funcție de contextul său, precum și de ansamblul normelor juridice care guvernează materia respectivă (Hotărârea din 11 septembrie 2003, Austria/Consiliul, C-445/00, EU:C:2003:445, punctul 49).

73 În ceea ce privește în special actele cu aplicabilitate generală, precum regulamentul de punere în aplicare contestat (a se vedea punctul 38 de mai sus), motivarea se poate limita doar la menționarea situației de ansamblu care a condus la adoptarea acestuia și a obiectivelor generale pe care își propune să le atingă (Hotărârea din 9 septembrie 2003, Kik/OAPI, C-361/01 P, EU:C:2003:434, punctul 102).

74 Trebuie amintit de asemenea că, contrar celor sugerate de reclamante în mai multe locuri din înscrisurile lor (a se vedea punctul 92 de mai jos), dreptul Uniunii nu le conferă niciun drept individual care să le permită să își exporte produsele pe piața Uniunii (a se vedea punctul 37 de mai sus). Astfel cum s-a arătat la punctele 23-34 de mai sus, un act precum regulamentul de punere în aplicare contestat nu are ca obiect revocarea vreunui drept individual acordat în temeiul altor dispoziții ale dreptului Uniunii, ceea ce ar necesita deschiderea unei anchete referitoare la comportamentul persoanei în cauză și finalizate cu adoptarea unui act individual cuprinzând o motivare care să detalieze comportamentul incriminat.

75 Această realitate este evidențiată mai mult în urma unei comparații între cadrul juridic în care operează întreprinderile exportatoare stabilite în țări terțe (a se vedea punctele 23-34 de mai sus) și cel în care operează întreprinderile Uniunii.

76 În special, pe de o parte, unitățile Uniunii sunt supuse unei obligații de autorizare în temeiul articolului 3 din Regulamentul nr. 854/2004. Procedura de autorizare este inițiată la cererea operatorului, autorizația însăși fiind acordată de autoritățile competente ale statelor membre în condițiile și în conformitate cu modalitățile prevăzute la articolul 31 alineatul (2) din Regulamentul nr. 882/2004. În acest scop, operatorul trebuie să demonstreze conformitatea cu cerințele relevante din legislația Uniunii privind hrana pentru animale sau produsele alimentare. Autorizarea conferă operatorilor unităților Uniunii un drept individual de a introduce pe piața Uniunii produse de origine animală. În plus, articolul 54 alineatul (2) din acest din urmă regulament prevede o serie de alte măsuri coercitive pe care autoritățile competente ale statelor membre sunt obligate să le adopte față de unitățile care nu se conformează obligațiilor lor în temeiul legislației aplicabile. Rezultă că dreptul individual de care beneficiază operatorii unităților Uniunii, care își are originea în dreptul Uniunii, nu poate fi afectat decât în condițiile prevăzute la articolul 31 alineatul (2) litera (e) din același regulament, privind retragerea autorizației din cauza unor nereguli grave sau a unor măsuri repetate de încetare a producției, și la articolul 54 alineatele (1)-(3) din același regulament, care prevăd o serie de alte măsuri coercitive ca urmare a unor neconformări. Aceste dispoziții prevăd instituirea unei proceduri împotriva operatorului unității vizate, care conduce la adoptarea unui act individual însoțit de o motivare care clarifică neconformarea sau neconformările operatorului respectiv.

77 Pe de altă parte, în temeiul articolelor 4-8 din Regulamentul nr. 854/2004, autoritățile competente ale statelor membre efectuează o serie de controale oficiale privind toate produsele de origine animală care intră în domeniul de aplicare al regulamentului menționat.

78 Rezultă că operatorii unităților Uniunii pot declanșa o procedură care conduce la acordarea unei autorizații, dacă solicitantul îndeplinește anumite criterii obiective. Unitățile titulare ale unei asemenea autorizații beneficiază astfel de un drept individual de a introduce pe piața Uniunii produse de origine animală, drept care nu poate fi retras decât în condițiile descrise la punctul 76 de mai sus. În schimb, statele membre își asumă, în temeiul dreptului Uniunii, obligațiile la care se face trimitere la punctul 76 de mai sus, Comisia dispunând, în plus, în privința lor, de competențele coercitive prevăzute de tratat.

79 Contrar acestei situații, din articolele 11 și 12 din Regulamentul nr. 854/2004 reiese că posibilitatea ca unitățile situate într-o țară terță să exporte produse de origine animală pe piața Uniunii necesită, pe de o parte, înscrierea țării în discuție și, pe de altă parte, înscrierea unității în cauză în listele prevăzute în aceste dispoziții. Or, în primul rând, legiuitorul Uniunii nu a rezervat operatorilor unităților interesate, situate într-o țară terță, niciun rol în declanșarea procedurilor aferente și nici nu le acordă posibilitatea de a sesiza Comisia în cazul în care autoritatea competentă a țării terțe refuză să le înscrie în listele în cauză. În al doilea rând, procedurile în discuție nu conduc la adoptarea unui act al Uniunii prin care se acordă un drept individual care ar putea fi retras numai în urma unei proceduri inițiate împotriva fiecăreia dintre unitățile vizate. Așa cum s-a arătat, sistemul pe două niveluri instituit de regulamentul menționat urmărește să permită Comisiei să aprecieze dacă autoritățile competente ale țării terțe furnizează garanțiile impuse de articolele 11 și 12 din acest regulament (a se vedea punctele 24-38 de mai sus). Astfel, pe de o parte, eliminarea unei unități de pe listele în litigiu nu echivalează cu revocarea unui drept individual conferit de dreptul Uniunii (a se vedea punctul 38 de mai sus) și, pe de altă parte, nici Comisia, nici statele membre nu dispun de puteri coercitive în privința unor unități situate în afara Uniunii sau a unor țări terțe care nu sunt supuse în mod direct unor obligații impuse de dreptul Uniunii.

80 Având în vedere aceste diferențe, Comisia este liberă, în schimb, să stabilească pragul de fiabilitate a garanțiilor oferite de autoritățile competente dintr-o țară terță la un nivel deosebit de ridicat, putând merge astfel până la a impune, în raport cu parametrii esențiali, performanțe practic ireproșabile din partea autorităților competente ale țărilor terțe.

81 În acest context, cerințele de motivare enunțate la punctele 72 și 73 de mai sus implică obligația Comisiei de a expune motivele care au determinat-o să considere că autoritățile braziliene nu mai ofereau, în raport cu unitățile vizate, garanțiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004.

82 Deși motivele în discuție se referă la elemente legate de anumite unități, expunerea referitoare la acestea trebuie să descrie elementele în discuție ca informații relevante în sensul articolului 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004 numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru a explica, în coroborare cu comportamentul sau cu declarațiile autorităților țării terțe vizate, motivele pentru care Comisia apreciază că acestea din urmă nu mai oferă garanțiile pe care le impune articolul 12 alineatul (2) din acest regulament.

83 În speță, reiese din anexa la regulamentul de punere în aplicare contestat că unitățile care aparțin reclamantelor vizate de acesta figurează în patru tabele diferite. Primul tabel privește carnea de ungulate domestice (secțiunea I din nomenclatura sectoarelor) și menționează o singură unitate care aparține primei reclamante. Al doilea tabel privește carnea de pasăre și de lagomorfe (secțiunea II din nomenclatura sectoarelor) și menționează opt unități care aparțin primei reclamante și două unități care aparțin celei de a doua reclamante. Al treilea tabel privește carnea tocată, preparatele din carne și carnea separată mecanic (secțiunea V din nomenclatura sectoarelor) și menționează, printre altele, opt

unități care aparțin primei reclamante și o unitate care aparține celei de a doua reclamante. Al patrulea tabel privește produsele din carne (secțiunea VI din nomenclatura sectoarelor) și menționează șase unități care aparțin primei reclamante.

84 Comisia a arătat, în considerentele (4) și (5) ale regulamentului de punere în aplicare contestat, că autoritățile braziliene fuseseră invitate să ia măsurile corective necesare pentru a remedia cazurile grave și repetate de nerespectare a cerințelor Uniunii din cauza prezenței salmonelei în carnea de pasăre și în preparatele din carne de pasăre. Or, din informațiile furnizate de aceleași autorități, precum și din rezultatele controalelor oficiale efectuate la frontierele Uniunii ar reieși că nu fuseseră luate măsurile necesare, astfel încât introducerea pe piață a produselor din unitățile în cauză constituia un risc pentru sănătatea publică. Aceste motive privesc cele zece unități care aparțin reclamantelor și care figurează în al doilea tabel din anexa la regulamentul de punere în aplicare menționat.

85 În plus, potrivit considerentului (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat, anchetele privind cazuri de fraudă constatate în Brazilia în luna martie a anului 2018 indică faptul că nu existau suficiente garanții că unitățile aparținând reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu respectau cerințele relevante ale Uniunii. Aceste motive privesc toate unitățile reclamantelor care figurează în cele patru tabele din anexa la regulamentul de punere în aplicare contestat. În această privință, trebuie să se constate că însăși natura fraudei în discuție, privind certificarea de laborator pentru carnea, inclusiv carnea de pasăre, și produsele din carne exportate în Uniune, este susceptibilă să repună în discuție fiabilitatea garanțiilor pe care autoritățile braziliene trebuie să le ofere în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004, împrejurare care, potrivit aceluiași considerent, face produsele originare din aceste unități susceptibile să prezinte un risc pentru sănătatea umană.

86 Această motivare conține toate elementele care permit să se înțeleagă, în raport cu cadrul juridic aplicabil, motivele care stau la baza adoptării regulamentului de punere în aplicare contestat în domeniul cărnii și al produselor din carne, inclusiv carnea de pasăre.

87 Astfel, elementele care sunt citate în regulamentul de punere în aplicare contestat se referă la deficiențe ale autorităților braziliene competente în ceea ce privește garanțiile pe care acestea trebuie să le ofere în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004, împrejurare care are o legătură evidentă cu protecția sănătății publice, care constituie obiectivul aceluiași regulament. Această motivare permite de asemenea reclamantelor, în calitate de persoane care au calitate procesuală activă pentru exercitarea acțiunii în anularea regulamentului de punere în aplicare contestat, să introducă o acțiune care pune în discuție exactitatea constatărilor care stau la baza acțiunii Comisiei.

88 În această privință, contrar celor susținute de reclamante, Comisia nu trebuie să expună, în regulamentul de punere în aplicare contestat, ce alerte precise, emise de autoritățile statelor membre în urma fiecărui control la frontierele Uniunii, au vizat fiecare unitate dintre cele prevăzute în anexa la regulamentul menționat sau ce fapte specifice stau la baza acuzației de fraudă în materie de certificări în raport cu fiecare dintre unitățile în cauză.

89 Astfel, pe de o parte, din moment ce Comisia arată, în considerentul (5) al regulamentului de punere în aplicare contestat, că numai unitățile în cauză au fost eliminate de pe lista referitoare la acestea, reclamantele sunt în măsură să verifice dacă produse expediate dintr-o unitate care figurează în anexa menționată au făcut obiectul unor alerte și dacă eventualul număr al acestora poate fi calificat drept important. Pe de altă parte, motivul expus în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare menționat, potrivit căruia sistemul de certificare aplicabil suferă de deficiențe ilustrate în documente referitoare la anchetele desfășurate de poliție și de autoritatea judiciară braziliană în materie de carne și de produse din carne, este suficient, în raport cu obiectivul de protecție a sănătății publice invocat, pentru a susține dispozitivul unui act precum acest regulament de punere în aplicare. În plus, faptul că autoritățile braziliene au descoperit ele însele frauda și faptul că acestea desfășoară anchetele încă

pendinte nu indică nicio motivare contradictorie. Astfel, ținând seama de obiectivul declarat și conform Regulamentului nr. 854/2004 de a proteja sănătatea umană, Comisia este abilitată să reacționeze la suspiciunile concrete de fraudă privind certificarea produselor atunci când aceste suspiciuni ridică o îndoială serioasă cu privire la capacitatea sistemică a autorităților țării terțe de a oferi garanțiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din acest regulament fără a aștepta rezultatul definitiv al anchetelor respective.

90 În sfârșit, contrar celor susținute de reclamante, sectorul cărnii de ungulate și cel al produselor din carne se încadrează în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat, care se referă la „carne” în general. Această împrejurare explică faptul că anumite unități care aparțin reclamantelor figurează în primul și în al patrulea tabel din anexa la regulamentul de punere în aplicare menționat, consacrate produselor în discuție.

91 Rezultă că primul motiv trebuie înlăturat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare al reclamantelor

92 Reclamantele susțin că împrejurările adoptării regulamentului de punere în aplicare contestat relevă o încălcare a dreptului lor la apărare, astfel cum este protejat în temeiul articolului 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În opinia lor, Comisia nu le-a informat cu privire la elementele reținute împotriva lor și nici nu le-a invitat să ia poziție în această privință înainte de adoptarea regulamentului de punere în aplicare menționat. Acestea afirmă chiar că instituția respectivă nu a dat curs cererilor pe care le formulaseră pentru a-și expune cauza în fața acesteia. Or, procedura instituită prin articolul 12 din Regulamentul nr. 854/2004 ar conduce, în temeiul unui act al Comisiei, la pierderea dreptului lor de a exporta produsele în cauză pe piața Uniunii din cauza unor fapte referitoare la comportamentul lor individual. Reclamantele deduc de aici că posibilitatea de a dialoga cu autoritățile braziliene nu ar înlocui respectarea dreptului lor la apărare de către instituția autoare a actului care le lezează.

93 Potrivit articolului 41 alineatul (2) litera (a) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul la bună administrare include dreptul oricărei persoane de a fi ascultată înainte de luarea oricărei măsuri individuale care ar putea să îi aducă atingere. Astfel, respectarea dreptului la apărare în orice procedură inițiată împotriva unei persoane și care poate să conducă la un act care lezează constituie un principiu fundamental al dreptului Uniunii care trebuie să fie garantat chiar în lipsa oricărei reglementări privind procedura. Acest principiu impune ca destinatarii unor decizii care le afectează în mod semnificativ interesele să aibă posibilitatea de a-și face cunoscut în mod util punctul de vedere cu privire la elementele reținute împotriva lor pentru a fundamenta actul în litigiu (Hotărârea din 21 septembrie 2000, Mediocurso/Comisia, C-462/98 P, EU:C:2000:480, punctele 36 și 43, și Hotărârea din 1 octombrie 2009, Foshan Shunde Yongjian Housewares și Hardware/Consiliul, C-141/08 P, EU:C:2009:598, punctul 83).

94 În schimb, în ceea ce privește actele cu aplicabilitate generală, în lipsa unei dispoziții exprese în sens contrar, nici procesul de elaborare a acestora și nici actele înseși nu impun, în temeiul principiilor generale ale dreptului Uniunii, cum ar fi dreptul de a fi ascultat, consultat sau informat, participarea persoanelor afectate (Ordonanța din 30 septembrie 1997, Federolio/Comisia, T-122/96, EU:T:1997:142, punctul 75, Ordonanța din 11 septembrie 2007, Honig-Verband/Comisia, T-35/06, EU:T:2007:250, punctul 45, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, TAO-AFI și SFIE-PE/Parlamentul și Consiliul, T-456/14, EU:T:2016:493, punctul 69).

95 În speță, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 23-38 de mai sus, regulamentul de punere în aplicare contestat constituie un act cu aplicabilitate generală adoptat pe baza unor aprecieri privind lipsa de fiabilitate a garanțiilor oferite de autoritățile braziliene în raport cu aplicarea efectivă a legislației lor naționale de către anumite unități situate în această țară terță.

96 Rezultă că procedura care a condus la adoptarea regulamentului de punere în aplicare contestat nu a fost inițiată împotriva reclamantelor și nu a avut ca efect luarea unei măsuri individuale ai cărei destinatari ar fi fost acestea din urmă. Pe de altă parte, Regulamentul nr. 854/2004 nu conține nicio dispoziție care să consacre dreptul persoanelor precum reclamantele de a fi ascultate. În consecință, Comisia nu trebuia să invite reclamantele să își prezinte punctul de vedere cu privire la elementele luate în considerare în vederea adoptării regulamentului de punere în aplicare contestat, astfel încât al doilea motiv trebuie respins.

Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 12 alineatul (2) și alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004

97 Potrivit reclamantelor, eliminarea numai a anumitor unități de pe listele în litigiu arată că Comisia a evaluat comportamentul individual al fiecăreia dintre ele, în timp ce temeiul juridic al regulamentului de punere în aplicare contestat, și anume articolul 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004, nu ar autoriza decât o evaluare a eficacității autorităților braziliene competente.

98 Chiar presupunând că motivele care stau la baza regulamentului de punere în aplicare contestat se referă la aprecierea pe care Comisia a formulat-o cu privire la eficacitatea autorităților menționate, această apreciere ar fi afectată de erori vădite. În special, potrivit reclamantelor, în primul rând, invitația adresată autorităților braziliene de a lua măsurile corective necesare în urma detectării salmonelei în carnea de pasăre și în preparatele din carne de pasăre vizează recomandările formulate în raportul unui audit efectuat în luna mai a anului 2017. Cu toate acestea, din raportul întocmit în urma unui al doilea audit efectuat între sfârșitul lunii ianuarie și începutul lunii februarie 2018 ar reieși că autoritățile braziliene luaseră măsurile de executare pe care le impuneau recomandările menționate.

99 În al doilea rând, pentru perioada cuprinsă între 1 martie 2017 și 19 aprilie 2018, numai 41 de cazuri privind cele douăsprezece unități eliminate de pe listele în litigiu și care aparțineau reclamantelor ar fi făcut obiectul unei alerte RASFF. Or, pe de o parte, în aceeași perioadă, unitățile în discuție ar fi fost la originea a 6 766 de containere exportate în Uniune sub un regim de controale consolidate care implică inspecții sistematice ale loturilor care ajung la vama de import. Pe de altă parte, între 19 iunie 2017 (data la care autoritățile braziliene ar fi început să controleze totalitatea loturilor destinate exportului) și 19 aprilie 2018, nouă unități care aparțineau reclamantelor au făcut obiectul a zero până la două alerte RASFF, iar alte două unități au făcut obiectul a patru până la șase alerte RASFF. În plus, suspendarea de către autoritățile braziliene, în luna martie a anului 2018, a autorizării a două unități care aparțin reclamantelor nu și-ar fi produs efectele decât începând cu luna aprilie a acestui an, astfel încât numărul minim de alerte RASFF în primele trei luni ale anului 2018 nu poate fi atribuit acestei suspendări. În schimb, Comisia nu pare să fi tras nicio concluzie din cele 140 de alerte RASFF care au fost emise între 1 martie 2017 și 19 aprilie 2018, care priveau unități care nu aparțineau reclamantelor și care nu au fost eliminate de pe listele în litigiu.

100 În al treilea rând, din elementele statistice în această privință ar reieși că procentul containerelor care provin de la unități aparținând reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu, cu privire la care s-a constatat prezența salmonelei în cadrul controalelor consolidate, reprezintă aproximativ o treime din procentul corespunzător constatat în raport cu produsele care provin de la unitățile europene, acestea din urmă trebuind totuși să se conformeze reglementării Uniunii. Pentru șapte unități care aparțin reclamantelor, procentul în discuție s-ar situa între 0 și 3,1 %. În plus, o singură alertă RASFF privind unitățile care aparțin reclamantelor ar fi fost emisă între 1 ianuarie și 19 aprilie 2018. Ar rezulta că numărul de alerte RASFF referitoare la unitățile care aparțin reclamantelor nu poate fi în niciun caz calificat drept important și că nu se poate considera că incidentele de neconformitate constatate indică o cultură generală antreprenorială. Această împrejurare s-ar reflecta în primul proiect de

regulament de punere în aplicare, prezentat spre avizare Comitetului permanent la 21 februarie 2018 (a se vedea punctul 3 de mai sus), care nu ar privi aproape niciuna dintre unitățile care aparțin reclamantelor.

101 În al patrulea rând, niciun caz de salmonelă nu ar fi fost detectat în ceea ce privește alte produse din carne decât carnea de pasăre, care provin de la unitățile care aparțin reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu, astfel încât considerentele (4) și (5) ale regulamentului de punere în aplicare contestat ar fi afectate de o eroare vădită de apreciere în această privință.

102 În al cincilea rând, potrivit reclamantelor, concluziile raportului întocmit de Comisie în anul 2018, în urma celui de al doilea audit al acesteia (a se vedea punctul 98 de mai sus), confirmă că autoritățile braziliene au luat toate măsurile necesare nu numai pentru a stabili faptele referitoare la cauza de fraudă menționată în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat, ci și pentru a asigura pe viitor conformitatea produselor exportate pe piața Uniunii. Aceste măsuri au inclus suspendarea, cu titlu preventiv, decisă în luna martie a anului 2018, a posibilității de a exporta a anumitor unități care aparțineau reclamantelor. În plus, controalele efectuate de Comisie în trei unități care aparțin reclamantelor nu ar fi revelat nicio deficiență vădită. Ținând seama de faptul că o singură unitate dintre cele care aparțin primei reclamante și care sunt autorizate să exporte carne de pasăre în Uniune este pusă în discuție în cadrul acestei anchete și că anchetele judiciare la care se referă Comisia în același considerent privesc perioada cuprinsă între anul 2012 și cel târziu începutul anului 2017, împrejurările invocate de Comisie nu ar fi apte să pună la îndoială fiabilitatea garanțiilor oferite de autoritățile braziliene în raport cu unitățile care aparțin reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu.

103 Din cuprinsul punctelor 96-102 de mai sus reiese că argumentația reclamantelor cuprinde două aspecte. Primul aspect este întemeiat pe o eroare de drept constând în încălcarea articolului 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004 (a se vedea punctul 97 de mai sus). Al doilea aspect este întemeiat pe o eroare vădită care ar afecta aprecierea Comisiei cu privire la fiabilitatea garanțiilor oferite de autoritățile braziliene în raport cu unități care aparțin reclamantelor (a se vedea punctele 98-102 de mai sus).

104 Trebuie respins de la bun început primul aspect al prezentului motiv, potrivit căruia Comisia a evaluat în realitate comportamentul individual al fiecăreia dintre unitățile vizate de regulamentul de punere în aplicare contestat, cu încălcarea articolului 12 alineatul (4) litera (c) din Regulamentul nr. 854/2004 (a se vedea punctul 97 de mai sus). Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctelor 82-87 de mai sus, referirea în considerentele regulamentului de punere în aplicare menționat la elemente privind unitățile care aparțin reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu se face numai în măsura în care este necesară pentru a explica motivele pentru care, în coroborare cu comportamentul sau cu declarațiile autorităților țării terțe în cauză, Comisia apreciază că acestea din urmă nu mai oferă garanțiile prevăzute la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004. De altfel, această referire se explică și prin necesitatea Comisiei de a proceda cu atenție și cu imparțialitate, ceea ce implică faptul că aceasta trebuie să efectueze o examinare completă și detaliată a cauzei. În consecință, contrar celor susținute de reclamante, faptul că Comisia nu a eliminat de pe listele în litigiu toate unitățile braziliene nu înseamnă că, în realitate, și-a întemeiat decizia exclusiv pe comportamentul sau pe performanțele unităților în discuție, fără a lua în considerare performanțele autorităților braziliene care afectează fiabilitatea garanțiilor pe care acestea din urmă trebuie să le ofere.

105 În ceea ce privește al doilea aspect, acesta cuprinde critici care repun în discuție atât motivul întemeiat pe numărul de alerte RASFF emise cu privire la prezența salmonelei în carnea de pasăre [considerentele (4) și (5) ale regulamentului de punere în aplicare contestat], cât și motivul întemeiat pe o cauză de fraudă legată de falsificarea certificatelor de laborator braziliene referitoare la calitatea cărnii în general, inclusiv a cărnii de pasăre [considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare menționat].

106 Din modalitățile de punere în aplicare a articolului 12 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 854/2004, astfel cum reies aceste modalități din publicarea online a listelor în litigiu, rezultă că unitățile care sunt înscrise în acestea sunt repartizate pe țări și pe sectoare de activitate. În mod corelativ, astfel cum s-a arătat la punctul 83 de mai sus, unitățile care aparțin reclamantelor au fost eliminate din patru liste diferite referitoare la carnea de ungulate domestice (secțiunea I din nomenclatura sectoarelor, tabelul 1 din anexa la regulamentul de punere în aplicare contestat), la carnea de pasăre și de lagomorfe (secțiunea II din nomenclatura sectoarelor, tabelul 2 din anexa menționată), la carnea tocată, la preparatele din carne și la carnea separată mecanic (secțiunea V din nomenclatura sectoarelor, tabelul 3 din această anexă) și, respectiv, la produsele din carne (secțiunea VI din nomenclatura sectoarelor, tabelul 4 din aceeași anexă). Fiecare unitate înscrisă în listele în litigiu poartă un număr de autorizare atribuit de autoritatea braziliană competentă.

107 Trebuie amintit că motivele expuse în considerentele (4)-(6) ale regulamentului de punere în aplicare contestat (a se vedea punctul 105 de mai sus) stau la baza, în mod cumulativ, a eliminării de pe listele în litigiu a celor zece unități care figurează în tabelul 2 din anexa la regulamentul de punere în aplicare menționat, în calitate de unități a căror producție de carne de pasăre și de lagomorfe este autorizată să fie importată în Uniune (secțiunea II din nomenclatura sectoarelor). În schimb, în ceea ce privește unitățile care figurează în tabelele 1, 3 și 4 din anexa la regulamentul de punere în aplicare contestat (secțiunile I, V și VI din nomenclatura sectoarelor), numai motivul întemeiat pe cauza de fraudă menționată mai sus stă la baza eliminării lor de pe aceleași liste ca unități a căror producție de carne de ungulate domestice, de carne tocată, de preparate din carne, de produse din carne și de carne separată mecanic este autorizată să fie importată în Uniune.

108 În consecință, deși aprecierile Comisiei referitoare la cauza de fraudă legată de falsificarea certificatelor de laborator braziliene referitoare la calitatea cărnii în general, inclusiv carnea de pasăre, nu sunt afectate de nelegalitate, acestea sunt suficiente pentru a întemeia, corespunzător cerințelor legale, regulamentul de punere în aplicare contestat. Prin urmare, trebuie să se examineze mai întâi criticile pe care le invocă reclamantele împotriva aprecierilor în discuție.

109 În această privință, atunci când Comisia expune motivele care stau la baza unui act precum regulamentul de punere în aplicare contestat, controlul legalității exercitat de instanța Uniunii privește exactitatea materială a faptelor care sunt relatate în acesta, precum și aspectul dacă faptele în discuție pot, în temeiul naturii lor, să afecteze încrederea Comisiei în fiabilitatea garanțiilor pe care autoritățile competente ale țării terțe trebuie să le ofere în sensul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004 (a se vedea punctul 29 de mai sus). În schimb, ținând seama de marja largă de apreciere de care beneficiază Comisia pentru a stabili pragul sub care nu mai consideră că garanțiile în discuție sunt fiabile (a se vedea punctul 80 de mai sus), nu revine instanței Uniunii, în cadrul controlului de legalitate cu care este învestită în temeiul articolului 263 primul paragraf TFUE, sarcina de a substitui aprecierea Comisiei cu propria apreciere în ceea ce privește nivelul acestui prag. Cu toate acestea, instanța Uniunii trebuie să poată cenzura o eroare vădită de apreciere atunci când, într-un caz particular, Comisia a stabilit pragul în discuție la un nivel care afectează în mod flagrant caracterul plauzibil al concluziilor sale cu privire la fiabilitatea garanțiilor menționate.

110 În speță, potrivit considerentului (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat, informațiile furnizate Comisiei de autoritățile competente braziliene menționează cazuri de fraudă constatate în luna martie a anului 2018, în Brazilia, în ceea ce privește certificarea de laborator pentru carnea, inclusiv carnea de pasăre, și produsele din carne care se exportă în Uniune. Potrivit acestui considerent, anchetele în curs și recentele acțiuni din partea sistemului judiciar din Brazilia indicau faptul că nu existau suficiente garanții că unitățile aparținând reclamantelor respectau cerințele relevante ale Uniunii, astfel încât produsele care provin de la unitățile lor puteau constitui un risc pentru sănătatea umană.

111 Reclamantele susțin, în primul rând, că aceste aprecieri sunt invalidate de rapoartele întocmite în urma a două audituri efectuate de Comisie în Brazilia.

112 Trebuie să se arate că, în luna mai a anului 2017, Comisia a efectuat un prim audit în Brazilia, în temeiul articolului 46 din Regulamentul nr. 882/2004. Acest audit evidențiase un anumit număr de deficiențe legate de următoarele aspecte:

– controalele și supravegherea exercitate de autoritățile competente;

– conflictele de interese;

– eligibilitatea materiilor prime;

– prezența medicilor veterinari oficiali;

– reexportarea mărfurilor respinse ca urmare a alertelor RASFF;

– actualizarea listelor de unități certificate pentru a exporta pe piața Uniunii;

– controale pentru salmonelă.

113 Comisia a efectuat ulterior un al doilea audit în Brazilia între 22 ianuarie și 5 februarie 2018.

114 Deși este adevărat că raportul referitor la al doilea audit menționează o serie de ameliorări în ceea ce privește performanțele autorităților competente în domeniile menționate la punctul 112 de mai sus, concluziile raportului menționat nu repun în discuție aprecierea care figurează în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat.

115 Astfel, atât din constatările, cât și din concluziile raportului referitor la al doilea audit reiese că acesta descrie acțiunile puse în aplicare de autoritățile naționale pentru a remedia carențe sistemice privind frecvența controalelor, conflictele de interese privind controlorii, calitatea materiilor prime, recrutarea unui număr adecvat de medici veterinari oficiali de natură să garanteze prezența lor efectivă în scopul exercitării funcțiilor lor, măsurile necesare pentru a evita ca loturile care au făcut obiectul unei alerte RASFF să fie reexportate pe piața Uniunii, actualizarea la timp a listelor cu unitățile certificate să exporte pe această piață și, în sfârșit, eșantionarea în scopul controalelor pentru salmonelă.

116 Or, chiar dacă constatările factuale care stau la baza concluziilor raportului referitor la al doilea audit se raportează la acțiunile autorităților competente în privința anumitor unități eșantionate în vederea auditului, concluziile care indică ameliorările aduse de aceste autorități se referă la performanțele lor pe plan general. Astfel, concluziile acestui raport menționează carențele sistemice care rezultă din disfuncționalități ale autorităților în discuție, pe planul metodelor și al efectivelor, care necesită ameliorări precum rapiditatea în procedura de actualizare a listelor cu unități. Astfel, după cum arată Comisia, articolul 46 din Regulamentul nr. 882/2004, care constituie temeiul juridic care o abilitează să efectueze aceste controale, prevede că ele au ca obiect să îi permită să verifice conformitatea sau echivalența dintre legislație și sistemele țărilor terțe în raport cu legislația Uniunii privind hrana pentru animale, produsele alimentare și sănătatea animală. Prin natura lor, aceste controale nu urmăresc, așadar, să detecteze comportamente individuale, precum cele care constau în falsificarea extinsă a certificatelor care implică agenți și membri ai unei anumite întreprinderi. Trebuie adăugat, în orice caz, că împrejurările menționate în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat au fost aduse la cunoștința Comisiei în luna martie a anului 2018, deși auditul în discuție fusese deja încheiat la 5 februarie în același an.

117 În acest context, trebuie să se constate că elementele relatate la punctele 97-104 din memoriul în apărare susțin corespunzător cerințelor legale motivele expuse în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat.

118 În special, din aceste elemente și mai ales din decizia instanței competente de autorizare a investigațiilor la fața locului împotriva unei serii de persoane fizice, adoptată la 4 martie 2018, reiese că anchetele poliției federale braziliene, precum și ale autorităților judiciare privesc cazuri de fraudă extinsă sub forma unor falsificări legate de certificarea produselor de origine animală, cu participarea personalului de rang superior și cu cunoașterea acestui aspect de către membri ai consiliului de administrație al reclamantelor. Această decizie menționează o practică în cadrul grupului din care fac parte reclamantele, având ca obiect compromiterea sistemului public de controale sanitare prin intermediul unor certificate falsificate. În acest context, faptul, presupunând că este dovedit, că, la momentul redactării acestui document, era direct vizată o singură unitate care figura până atunci pe listele în litigiu, și anume unitatea care poartă numărul de aprobare 1001, nu afectează aprecierea Comisiei cu privire la anvergura amenințării pe care o reprezintă un astfel de comportament și, în consecință, cu privire la fiabilitatea garanțiilor oferite de autoritățile braziliene tocmai împotriva acestui tip de amenințări. În plus, astfel cum arată Comisia, integrarea completă a grupului menționat face ca produsele lor să trebuiască să circule de la o unitate la alta pentru a fi supuse operațiunilor de transformare necesare. Cu atât mai mult, eventuala implicare a unor membri ai consiliului de administrație, precum și a personalului de nivel superior al reclamantelor nu permite să se concluzioneze cu certitudine, atât timp cât ancheta este încă pendinte, că faptele incriminate s-au limitat la o singură unitate.

119 În această privință, trebuie să se arate că, prin scrisoarea din 5 martie 2018, Comisia s-a adresat autorităților braziliene în cadrul contactelor cu privire la frauda privind certificarea cărnii în ceea ce privește bacteria Salmonella. În acest context, după ce a amintit că invitase în mod repetat autoritățile menționate să își extindă investigația la toate unitățile din toate statele federate braziliene care exportau produse din carne în Uniune, Comisia a solicitat, în primul rând, informații detaliate cu privire la prima reclamantă și la cinci laboratoare de analize care păreau asociate la activitățile frauduloase, după cele mai recente reportaje de presă, și, în al doilea rând, suspendarea imediată a tuturor loturilor care proveneau de la prima reclamantă sau care erau certificate de laboratoarele în discuție.

120 În urma acestei cereri, Ministerul Agriculturii brazilian a informat Comisia, prin scrisoarea din 15 martie 2018, că a suspendat certificarea pentru șapte unități aparținând reclamantelor și că menține suspendarea decisă anterior a altor trei unități care aparțin reclamantelor.

121 În aceste condiții, prin două ordonanțe din 17 aprilie 2018, autoritățile braziliene au ridicat această suspendare pentru toate unitățile, cu excepția celei cu numărul de aprobare 466, fără a oferi un element tangibil care să justifice această măsură favorabilă reclamantelor, deși ancheta era încă într-un stadiu precoce.

122 Or, astfel cum arată Comisia, aceste împrejurări sunt în mod obiectiv de natură să afecteze încrederea sa în garanțiile oferite de autoritățile braziliene în raport cu unitățile care aparțin reclamantelor și nu indică o eroare vădită de apreciere, în raport cu marja largă de care aceasta se bucură pentru a stabili pragul dincolo de care garanțiile respective nu mai trebuie calificate drept fiabile (punctele 79, 80 și 109 de mai sus).

123 În această privință, este lipsită de relevanță împrejurarea că, la momentul adoptării regulamentului de punere în aplicare contestat, investigațiile nu fuseseră încă finalizate, așa încât declarațiile autorităților polițienești și judiciare cu privire la constatările efectuate în cadrul acestor investigații nu aduc atingere concluziilor definitive. Astfel, după cum s-a arătat la punctele 74-82 de mai sus, regulamentul de punere în aplicare menționat nu are ca obiect retragerea vreunui drept individual al cărui titular ar fi reclamantele, ceea ce ar necesita deschiderea prealabilă a unei anchete care să conducă la concluzii definitive. Acesta are drept unic obiect stabilirea măsurii în care Comisia continuă să aibă încredere în garanțiile oferite de autoritățile braziliene în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004. Or, riscurile identificate în speță, care rezultă din deficiențele autorităților braziliene (a se vedea punctele 117-122 de mai sus), sunt direct legate de imperativele de sănătate umană și animală

protejate prin articolele 11 și 12 din regulamentul menționat. Rezultă că acest regulament de punere în aplicare poate fi întemeiat în mod legal, precum în speță, pe elemente care sunt în mod obiectiv de natură să afecteze această încredere.

124 În consecință, aprecierile Comisiei referitoare la cauza de fraudă legată de falsificarea certificatelor de laborator braziliene referitoare la calitatea cărnii în general, inclusiv carnea de pasăre, sunt suficiente pentru a susține regulamentul de punere în aplicare contestat, astfel încât trebuie să se înlăture al doilea aspect al celui de al treilea motiv, fără a fi necesar să se examineze argumentele reclamantelor privind numărul de alerte RASFF emise cu privire la prezența salmonelei în carnea de pasăre (a se vedea punctele 107 și 108 de mai sus).

125 Întrucât primul aspect al celui de al treilea motiv a fost de asemenea înlăturat (a se vedea punctul 104 de mai sus), acesta trebuie respins în totalitate.

Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului nediscriminării

126 În opinia reclamantelor, o analiză a datelor statistice relevante arată că există alte unități care au făcut obiectul, în mod proporțional, al mai multor alerte RASFF decât cele care le aparțin și care nu au fost eliminate de pe listele în litigiu. În consecință, acestea apreciază că unitățile care le aparțin se află într-o situație comparabilă, în raport cu criteriile reținute în considerentele (4) și (5) ale regulamentului de punere în aplicare contestat, cu cea a celorlalte unități. Ar rezulta că aprecierile referitoare la riscul pentru sănătatea publică privind aceste două categorii de unități nu pot fi divergente, întrucât referirile Comisiei privind cauza de fraudă menționată în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare contestat nu privesc decât mențiuni cu privire la un număr limitat de unități.

127 Trebuie amintit că reclamantele solicită Tribunalului anularea regulamentului de punere în aplicare contestat, în temeiul căruia douăsprezece unități care le aparțin au fost eliminate de pe listele în litigiu. Or, din analiza referitoare la al treilea motiv reiese că acest regulament de punere în aplicare a putut fi adoptat în mod valabil ținând seama de motivul întemeiat pe cauza de fraudă menționată în considerentul (6) al acestuia, legată de falsificarea unor certificate de laborator braziliene (a se vedea punctele 107, 108 și 124 de mai sus). Or, prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele susțin că Comisia a încălcat principiul nediscriminării atunci când a invocat celălalt motiv invocat de Comisie pentru a adopta regulamentul de punere în aplicare contestat, și anume cel întemeiat pe numărul de alerte RASFF emise în legătură cu prezența salmonelei în carnea de pasăre [considerentele (4) și (5) ale regulamentului de punere în aplicare menționat]. Astfel, presupunând că Comisia trebuia să considere că garanțiile oferite de autoritățile braziliene în raport cu alte unități din țara terță respectivă nu erau nici ele fiabile, această împrejurare nu ar afecta cu nimic legalitatea regulamentului de punere în aplicare contestat în ceea ce privește unitățile care aparțineau reclamantelor.

128 Rezultă că nu s-ar putea considera că adoptarea regulamentului de punere în aplicare contestat încalcă principiul nediscriminării, astfel încât al patrulea motiv trebuie respins.

Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

129 În primul rând, reclamantele susțin că eliminarea unităților care le aparțin de pe listele în litigiu constituie o măsură vădit nenecesară, întrucât alte măsuri de intensitate mai redusă, precum controalele consolidate la export și la frontiera Uniunii, ar fi fost suficiente pentru a proteja obiectivul urmărit de regulamentul de punere în aplicare contestat. În al doilea rând, potrivit acestora, investigațiile cu privire la cauza de fraudă menționată în considerentul (6) al regulamentului de punere în aplicare menționat nu privesc decât o singură unitate care le aparținea, iar cele care privesc

o altă cauză menționată de Comisie în memoriul în apărare nu privesc decât patru unități care le aparțin, dintre care una singură exporta carne de pasăre și preparate din carne de pasăre în Uniune, în cantități limitate.

130 Trebuie amintit că regulamentul de punere în aplicare contestat se întemeiază pe constatarea Comisiei potrivit căreia garanțiile oferite de autoritățile braziliene în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004 nu mai sunt fiabile în raport cu unitățile care aparțin reclamantelor. Ținând seama de faptul că, astfel cum reiese din analiza referitoare la al treilea motiv, nu sunt afectate de nelegalitate aprecierile Comisiei referitoare la lipsa de fiabilitate a garanțiilor în discuție dată fiind cauza de fraudă legată de falsificarea unor certificate de laborator braziliene referitoare la calitatea cărnii, eliminarea unităților care aparțin reclamantelor de pe listele în litigiu este măsura pe care Comisia trebuie să o adopte, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004 coroborat cu alineatul (4) litera (c) al acestuia. Astfel, în temeiul acestei din urmă dispoziții, o unitate poate fi înscrisă într-o asemenea listă numai în cazul în care autoritatea competentă din țara terță oferă în privința sa garanțiile descrise în aceasta.

131 Astfel, din moment ce Comisia a constatat, făcând uz de marja sa de apreciere în materie (a se vedea punctele 80 și 109 de mai sus), că garanțiile oferite de autoritățile braziliene în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul nr. 854/2004 nu mai erau fiabile în privința reclamantelor și, prin urmare, lipsesc, eliminarea unităților care aparțin reclamantelor de pe listele în litigiu constituie, după cum rezultă din această din urmă dispoziție coroborată cu articolul 12 alineatul (4) litera (c) din același regulament, măsura adecvată și necesară pentru remedierea acestei situații.

132 În consecință, chiar făcând abstracție de faptul că, înainte de adoptarea regulamentului de punere în aplicare contestat, produsele originare din mai multe unități care aparțin reclamantelor și eliminate de pe listele în litigiu făcuseră deja obiectul unor controale consolidate (a se vedea punctele 99 și 100 de mai sus), principiul proporționalității nu ar putea obliga Comisia să adopte măsuri precum consolidarea controalelor la frontierele Uniunii în privința acestor produse, în condițiile în care instituția menționată nu mai consideră că garanțiile oferite de autoritățile braziliene în favoarea unităților în discuție sunt fiabile.

133 În consecință, al cincilea motiv trebuie respins, precum și acțiunea în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

134 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantele au căzut în pretenții, acestea trebuie obligate la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii, conform concluziilor Comisiei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge calea de atac.

2) Obligă BRF SA și SHB Comércio e Indústria de Alimentos SA la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Comisie, inclusiv a celor aferente procedurii măsurilor provizorii.

Gratsias Frimodt Nielsen Schwarcz

Valančius Frendo

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 iulie 2020.

Semnături